

จอมคาราเต้

ผ. อิมหงวน/๕๗.

หัตถนิชาข สามเกลอ
ขนาดแท้และหาอ่านยาก
แบบปกอนรักรัษของเดิม
ไว้ทั้งหมด เหมาะสำหรับ
สะสมและอ่าน
เพื่อย้อนรำลึกในอดีต

ตัวอย่าง

ประพันธ์สถาบัน

ทศวรรษที่สี่ที่ฝากชื่อ สารหนังสือชีวิต

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน

จาก

ศาลาโกกาท

ตอน

จอมคาราเต้

ผ. อิมหงวน

จอมคาราเต้

ป. อินทรปาลิต

© กองทุน ป. อินทรปาลิต ในสมาคมสื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ผู้ก่อตั้ง : ปรานี อินทรปาลิต

นายกสมาคมและผู้ดูแลกองทุน : พลตติย สิริวิชัยกิจ

ที่ปรึกษากองทุน ป. อินทรปาลิต : สุวัฒน์ วรดิลก, อาจันต์ ปัญจพรรค์,
ปองพล อติเรกสาร(พอล อติเรกซ์), พลเอกธีรเดช มีเพียร, เตือนใจ ดีเทศน์

พิมพ์ครั้งแรก : ๒๕๐๗ ใน ศาลาโกหก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ๒๕๑๔ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น พิมพ์ครั้งที่ ๓ : ตุลาคม ๒๕๔๗

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging In Publication Data

ป. อินทรปาลิต.

จอมคาราเต้. -- พิมพ์ครั้งที่ 3. -- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2547.

72 หน้า.

1. หัตถนิยาย. I. ชื่อเรื่อง.

895.917

ISBN 974-9743-15-6

ราคา ๔๙ บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด ๔๑๓/๒๖ ถ.อรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย

กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๔-๔๓๔๗, ๐-๒๔๓๕-๕๗๘๘

โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๖๘๑๒ <http://www.praphansarn.com>

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แปลน พรินท์ติ้ง

ผู้ก่อตั้ง : สุพล เศรษฐาภา ที่ปรึกษา คณะ กิตติโกวิท, พิสุทธิ เลิศวิไล, สุวิธ จิระเมธากุล,

บุญเลิศ สีอุไรย์, วีรชัย ศรีเจริญรัตน์, อติเรก ศรีวัฒนาวงษา กรรมการผู้จัดการ : อาทร เศรษฐาภา

บรรณาธิการบริหาร : จำเนียร พลสวัสดิ์ กองบรรณาธิการ : ชัชฎาพร นิมนองค์

รูปเล่ม : ประพันธ์สาส์น กราฟิก กรุป พิสูจน์อักษร : พิมพ์อักษร จัดเรียงตรง

คำนิยม

ผมเป็นแฟนสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่เริ่มหาซื้อสามเกลอมาอ่านด้วยสตางค์ของตนเองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งจัดเป็นช่วงบั้นปลายชีวิตของท่านผู้ประพันธ์แล้ว ผมจึงมีโอกาซื้อหาสามเกลอตอนใหม่ๆ มาอ่านได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพียง ๕ ปีเท่านั้น (พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๑๑) สามเกลอที่ ป. อินทรปาลิตประพันธ์ขึ้นใหม่ในช่วงเวลานั้น ประพันธ์ให้กับสำนักพิมพ์ ๔ แห่ง ได้แก่ สำนักพิมพ์ดวงกมลศึกษา ประพันธ์สาส์น บันลือสาส์น และเพลนิจิตต์

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ดวงกมลศึกษา ประพันธ์สาส์นได้จัดพิมพ์สามเกลอชุดใหม่ที่มีขนาดรูปเล่มต่างออกไปจากเดิมคือมีขนาดใหญ่กว่าธรรมดา เป็นสามเกลอในชื่อ ‘ศาลาโกหก’

ภายในเล่มมีเรื่องสั้นอื่นๆ จากปลายปากกาของ ป. อินทร-
ปาลิต อยู่ประมาณเกือบครึ่งเล่ม ส่วนครึ่งหลังเป็นสามเกลอ
พล นิกร กิมหงวน ตอนที่ประพันธ์ขึ้นใหม่เอี่ยมและจบใน
เล่ม ประเดิมด้วยตอน ‘สมิงเขาใหญ่’ ในฉบับปฐมฤกษ์

‘ศาลาโกหก’ ได้ออกวางจำหน่ายต่อๆ มาเฉลี่ย
ประมาณเดือนละหนึ่งเล่ม ซึ่งผมคอยติดตามซื้อทุกเดือน
‘ศาลาโกหก’ เท่าที่สำรวจได้ในปัจจุบันนี้มีจำนวนทั้งหมด ๘๐
(๗๐-๘๐) ตอน สามเกลอหลายตอนที่สนุกและยังประทับใจ
อยู่จนทุกวันนี้ได้แก่ หนุมเนื้อหอม, คดีหลอดเด็ก, ไปโลกันตร์
จระเข้ผีสิง ฯลฯ โดยเฉพาะสามเกลอในเทศกาลส่งท้ายปีเก่า
ต้อนรับปีใหม่ซึ่งมีให้อ่านทุกสิ้นปี

นับว่าเป็นข่าวดีสำหรับแฟนสามเกลอที่ทางสำนัก
พิมพ์ประพันธ์สาส์นได้รวบรวมสามเกลอในชุด ‘ศาลาโกหก’
นำมาพิมพ์ใหม่อีกครั้ง เพื่ออนุรักษ์ผลงานอันมีคุณค่าชิ้นนี้
ให้อยู่คู่วงการหนังสือต่อไปอีกนานเท่านาน

พล.ต.ต.พีระพงศ์ ตามาพงศ์

คำนำสำนักพิมพ์

กาลเวลาที่ผ่านไปหลายสิบปีนั้น มีสิ่งต่างๆ หลากหลายเปลี่ยนแปลงไป หนังสือเป็นสิ่งที่ได้บันทึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นๆ โดยเฉพาะงานเขียนวรรณกรรม เป็นการบันทึกทางสังคมที่มีเรื่องราว มีความรู้สึกซ่อนเร้นอยู่ภายใน ผู้อ่านสามารถตีความระหว่างบรรทัดนั้นได้ หนังสือหลายเล่มที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน ผ่านกาลเวลาอย่างยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน นั้นแสดงให้เห็นถึงอรรถรยภาพของผู้เขียน

หนังสือหลายเล่มของ ป. อินทรปาลิตก้าวข้ามกาลเวลา พิสูจน์ให้วงการนักเขียนนักอ่าน ยอมรับถึงความยิ่งใหญ่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง เขาเป็นนักเขียนผู้มากความสามารถ เขียนได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรักโศกเศร้าที่ทำให้

ผู้อ่านติดอกติดใจ หรือเรื่องมีจุดเด่นเร้าใจบูชาความเที่ยง
ธรรมแบบถูกผู้ชาย โดยเฉพาะตัวละครในเรื่อง เสือดำ, เสือใบ
ชีวิตของสุภาพบุรุษจอมโจร ที่มีผู้อ่านติดตามจำนวนมาก เป็น
เครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี เรื่องที่สร้างชื่อเสียงโดดเด่นให้
กับ ป. อินทรปาลิต มีผู้รู้จักมากขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่า คือ
หัตถนิยายสามเกลอ อันมีตัวละครหลัก พล นิกร กิมหงวน
และมีตัวละครรองที่เข้ามาเสริมให้สนุกสนานยิ่งขึ้น คือ
ดร.ติเรก เจ้าคุณปัจจนิกพินาศ และบรรดาภรรยาของเขา
รวมถึงคนรับใช้ตัวแสบอย่างนายแห้ว โหระพากุล

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิตถูกนำมาพิมพ์ซ้ำ
แล้วซ้ำเล่า เพราะความนิยมของผู้อ่าน ตั้งแต่รุ่นเล็กไปจน
ถึงผู้ใหญ่ เป็นงานเขียนที่ให้ความบันเทิงกับผู้อ่านอย่าง
สนุกสนาน มาทุกยุคทุกสมัย เป็นงานเขียนที่เต็มเปี่ยมไป
ด้วยอารมณ์ขันและให้สาระ ผู้คนในยุคนั้นแทบไม่มีใครที่ไม่
เคยอ่านงานเขียนของเขา สำหรับในปัจจุบันได้รับการคัด
สรรให้เป็น ๑ ใน ๑๐๐ หนังสือดีที่คนไทยควรอ่าน
ด้วย นอกจากนั้นเองก็มีแฟนนักอ่านที่ชื่นชอบรวมตัวกัน
เป็นสามเกลอแฟนคลับ มีเว็บไซต์เพื่อการสื่อสาร แลก
เปลี่ยนข้อมูลกันอย่างคึกคักและสม่ำเสมอ

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิต ในชุดหัตถนิยาย
สามเกลอนี้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๔๘๑ ซึ่งก็ได้รับความนิยมกัน
มาอย่างต่อเนื่องหลายสิบปี นอกจากให้อ่านคลายความ
เคร่งเครียดทางอารมณ์แล้ว ผู้เขียนได้แทรกปรัชญาการ
ดำเนินชีวิต ซึ่งทรงคุณค่าต่อการคิดใคร่ครวญ อีกทั้งเป็น
เสมือนการบันทึกและพิจารณาสังคมตลอดมาว่าตามสิบปี

‘ศาลาโกหก’ เป็นหนังสือเล่มชุดหนึ่งของ ป. อินทร-
ปาลิต ที่เริ่มเขียนขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๖ เป็นหนังสือขนาด ๘
หน้ายก มอบให้สำนักพิมพ์ผดุงศึกษา ของนายгимทรวง แซ่แต้
และ นายสุพล เตชะธาดา ในเวียงนาครเขมมเป็นผู้จัดพิมพ์
(ต่อมานายสุพล เตชะธาดา แยกออกมาเป็นสำนักพิมพ์
ประพันธ์สาส์น) ราคาจำหน่ายขณะนั้น ๓.๕๐ บาท หนังสือ
ในชุดศาลาโกหกที่มีคำโปรยว่า หัวเราะร่า ราคาเยา เบาสมอง
นี้ ป. อินทรปาลิตเป็นผู้บรรเลงเองทั้งหมด ไม่ว่าบทนำ กวี
โวหาร ตอบจดหมายแฟนฯ เรื่องราวต่างแบบมโนสาเร่ นิยาย
สั้นจบในฉบับเป็นตอนๆ ที่ขาดไม่ได้คือนิยายสั้นสามเกลอ
เล่มละหนึ่งตอน (ยกเว้นศาลาโกหกลำดับที่ ๒ ไม่มีสามเกลอ)
โดยมีตัวละครผู้ช่วยคือลูกชายสามเกลอเข้ามามีบทบาทเป็น
กำลังสมทบ ต่อเนื่องกันจนถึงปี ๒๕๑๑ ซึ่งรวมแล้วกว่า

๗๐ ตอน ซึ่งปัจจุบันเป็นหนังสือหายากสำหรับนักสะสม
ไปแล้ว

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้ตระหนักถึงความสำคัญ
ของหนังสือชุดนี้เป็นอย่างดี ไม่ต้องการให้สูญหายไปกับ
กาลเวลา จึงได้พยายามรวบรวมต้นฉบับที่เรามีอยู่ และ
เสาะแสวงหาจากหลายแหล่งด้วยกัน จากนักสะสมและ
ผู้ชื่นชอบงานเขียนของท่านผู้นี้ โดยคัดเอาเฉพาะนิยายสั้น
ของสามเกลอมาจัดพิมพ์อีกครั้งในรูปแบบฟ็อกเก็ตบุ๊ก เพื่อ
สืบสายธารความเป็นอมตะต่อไป

การจัดพิมพ์นิยายสั้นชุดนี้ เคยจัดพิมพ์มาบ้างแล้ว
ก่อนหน้านี้หลายปี เป็นไปตามความประสงค์ของนาง
ปราณี อินทรपालิต ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ
ป. อินทรपालิตซึ่งดำริให้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีความประสงค์ที่
จะดำเนินการจัดทำกองทุน ป. อินทรपालิต ควบคู่กันไปด้วย
(๑) เพื่อจรรโลงผลงานของ ป. อินทรपालิต ไว้ในวง
วรรณกรรม (๒) เพื่อสนับสนุนการประพันธ์ให้กับผู้
ปรารถนายึดอาชีพนักเขียน (๓) เพื่อจัดตั้งนิติบุคคลในนาม
ป. อินทรपालิต ส่งเสริมสวัสดิการนักเขียนและครอบครัวใน
โอกาสต่อไป โดยขอให้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

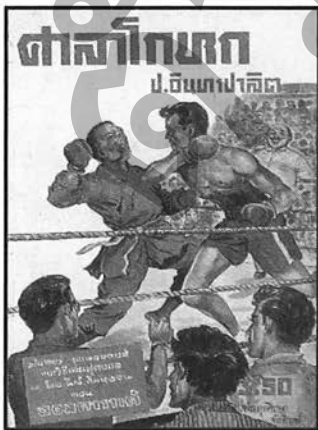
สำหรับผู้่านนั้น ในการอ่านหนังสือที่นักเขียนได้
ผลิตผลงานขึ้นนั้นมานานแล้ว ถ้าผู้อ่านต้องการให้ได้วรรณธ
เพิ่มขึ้น คงเป็นลิ่งจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องนึกย้อนหลังไปด้วย
ว่า สมัยนั้นๆ เป็นอย่างไร ผลงานของ ป. อินทรปาลิต ชด
นั้น ได้รังสรรค์ขึ้นเมื่อประมาณลิ่งทศวรรษก่อน เพื่อเป็น
การคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ สนุกสนาน และเปี่ยมด้วย
อรรถธ เราจึงคงไว้ซึ่งภาษาทุกตัวอักษรที่ใช้ในเรื่องนั้นๆ
รวมถึงค่าของเงิน และบริบทของเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ
ในสมัยนั้นด้วย ผู้อ่านควรทำความเข้าใจในจุดนี้ไว้ก่อน

การจัดพิมพ์ในครั้งนี้ ถ้านักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้
เลือกสรรแนวทางที่ดีที่สุด โดยการอนุรักษ์รูปแบบที่ใกล้เคียง
กับของเดิม ไม่ว่าจะเป็นการเลือกรูปแบบและขนาดของตัวอักษร
การสะกดคำนั้นคงรูปแบบเดิมไว้รวมทั้งการทับศัพท์ ซึ่งมี
ลักษณะเฉพาะยุคสมัยนั้น โดยเฉพาะรูปภาพปกนั้นได้ใช้
รูปแบบเดิมของปกหนังสือศาลาโกหก ซึ่งส่วนมากเป็น
ฝีมือการวาดภาพของอาภรณ์ อินทรปาลิต น้องชายของ
ป. อินทรปาลิต แล้วใช้คอมพิวเตอร์ช่วยปรับแต่งสีส้นให้
สดใสเหมือนกับของเดิมมากที่สุด

ถ้านักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้พยายามรวบรวมต้นฉบับ

มาจัดพิมพ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้แฟนนักอ่านของ
สามเกลอได้เป็นเจ้าของและนักสะสมได้อย่างเต็มภาคภูมิ
และหวังว่าแฟนนักอ่านรุ่นใหม่ก็จะได้อ่านได้ง่ายอย่าง
สะดวกยิ่งขึ้น โดยสามารถสัมผัสความยิ่งใหญ่ของนักเขียน
ที่ชื่อว่า ป. อินทรปาลิต นี้ได้ แม้ในปัจจุบันสมัย

ด้วยมิตรภาพและความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

ศาลาโกก พิมพ์ พ.ศ. ๒๕๐๗

เมื่อยอดมวย“คาราเต้”ของญี่ปุ่นมาราวิหาคู่ชกกับ
นักมวยไทยและไม่มีนักมวยไทยคนไหนยอมขึ้นชกด้วย
гимหงวนกับนิกรของเราก็ขึ้นต่อสู้เพื่อศักดิ์ศรีของมวยไทย
และเพื่อเก็บเงินให้สหภาพชาติ

โทรทัศน์ช่อง ๗ ค่ะวันนั้นมีรายการพิเศษคือการ
แสดงการชกมวยแบบ“คาราเต้”ของญี่ปุ่น ซึ่งนายโยกุกิชิวะ
นักธุรกิจหัวแหลมได้พานักมวยชั้นยอดของญี่ปุ่นรุ่นมิดเดิลเวท
เดินทางมากรุงเทพฯรวม ๒ คน คู่ชกอีก ๔ คน นักมวย
ชาวคาราเต้ของญี่ปุ่นคนหนึ่งชื่อนายกาคุงุ อีกคนหนึ่งชื่อ
นายตาตึกา (ท่านผู้อ่านโปรดจำชื่อเขาให้ได้)

นายโยกูชิวะได้บรรยายทางโทรทัศน์เป็นภาษาไทยแบบญี่ปุ่นพูดไทย คือมีเสียงชัดชัดเหมือนกินพริกชี้หัวว่าคาราเต้เป็นศิลปะชั้นสูงแห่งการต่อสู้ของชาวญี่ปุ่น ใช้ฝ่ามือใช้เท้า ใช้เข่า ใช้ศอก คล้ายๆกับมวยไทย แต่คาราเต้อาจจะทำให้คู่ต่อสู้ถึงตายหรือทุพพลภาพได้ อย่างไรก็ตามมวยคาราเต้จอมปลอมของญี่ปุ่นที่เข้ามาชกกับนักมวยไทยและพ่ายแพ้กลับไปอย่างยับเยินนั้น นักมวยญี่ปุ่นเหล่านั้นเพียงแต่มีความรู้ในวิชามวยคาราเต้ชนิดน้อยเท่านั้น แล้วมาอวดอ้างว่าเป็นนักมวยคาราเต้แห่งประเทศไทยทำให้ชาวญี่ปุ่นอับอายขายหน้าไปตามกัน

แต่นายกาคุงูและนายตาตึกานักมวยคาราเต้ทั้งสองที่เขาพามาประเทศไทยเป็นยอดมวยคาราเต้แห่งประเทศไทยจริงๆ นายโยกูชิวะได้เผยแพร่สถิติของนักมวยทั้งสองให้ทราบว่านายกาคุงูอายุ ๒๘ ปี ขึ้นชกมวยคาราเต้มา ๕๘ ครั้ง ไม่เคยเสมอหรือแพ้เลย คู่ต่อสู้ตายคาเวที ๑๒ คน ทุพพลภาพตลอดชีวิต ๘ คน ส่วนนายตาตึกาอายุ ๒๖ ปี ขึ้นชกมวยแบบคาราเต้ ๔๐ ครั้ง ชนะรวดเช่นเดียวกัน คู่ต่อสู้ตายคาเวที ๗ คน ทุพพลภาพ ๑๐ คน ต่างเป็นนักมวยขึ้นคานมา ๓ ปีแล้ว ในญี่ปุ่นหาคู่ชกอีกไม่ได้ เท่าที่นายกาคุงู

และนายตาตีกาไม่ได้ขึ้นชกก็เพราะต่างก็เป็นเพื่อนร่วม
สาบานกันและเป็นลูกศิษย์ร่วมอาจารย์เดียวกัน

นายโยกูชีวะได้ให้นักรบมวยคาราเต้ทั้งสองแสดงความ
แข็งแรงผิมนุชย์ของเขา มีการฉีกไฟป๊อกทั้งสำหรับชาคอก
จากกัน งอเหล็กงัดยางขนาดใหญ่ให้โค้งเหมือนกลองยานัตถ์
แล้วก็ใช้สันมือทุบติฐแผ่นใหญ่ๆ แดกกระจาย ต่อจากนั้น
กาคุงกับตาตีกาก็ซ้อมคาราเต้ให้ดูหนึ่งยก มีการเลียะเตะต่อย
ใช้สันมือฟัน กระโดดถีบ จับทุ่มฟาดคล้ายกับยูโด ผู้ชมที่วิซ่อง
๗ ในตอนหัวค่ำวันนั้นต่างยอมรับนับถือว่ากาคุงและตาตีกา
เป็นยอดนักมวยของชาวอาทิตย์อุทัยจริงๆ

เมื่อนักมวยทั้งสองซ้อมแบบคาราเต้ให้ดูแล้ว นาย
โยกูชีวะก็ประกาศทำนักมวยไทยให้ชกกับนักมวยของเขาที่
สนามโคกก็ได้ และจะมีเงื่อนไขอย่างใดเขายอมทั้งนั้น ขอแต่
ให้กาคุงและตาตีกานักมวยของเขาได้มีโอกาสขึ้นแสดงฝีมือ
การต่อสู้ยืนยอชื่อเสียงของญี่ปุ่นเท่านั้น เขาต้องการพิสูจน์ให้
คนไทยได้เห็นว่ามวยคาราเต้ นั้นเหนือกว่ามวยไทยด้วย
ประการทั้งปวง นายโยกูชีวะสรุปความว่าเขากับคณะของเขา
พักอยู่ที่โรงแรม“สี่สหาย”พระโขนง ขอเชิญนายสนามมวย
หรือหัวหน้าคณะนักมวยติดต่อกับเขาได้ทุกเวลา เว้นแต่

เวลาเย็นซึ่งเป็นเวลากินเหล้าของเขา และนายโยกูชิวะประกาศว่า นักมวยของเขาทั้งสองคนจะทำการฝึกซ้อมกับคู่ซ้อมที่โรงแรม“สี่สหาย”ทุกเวลา ๑๖.๐๐น. ถึง ๑๗.๐๐น. เปิดโอกาสให้ผู้สนใจไปชมได้

การที่นายโยกูชิวะผู้จัดการหัวแหลมนำนักมวยของเขาออกโฆษณาทางทีวีทำให้พวกหัวหน้าคณะนักมวยและนายสนามทั้งสองสนามสนใจมาก แม้กระทั่งนักมวยไทยของเราก็สนใจไม่น้อย แต่แล้วพอได้ไปเห็นการซ้อมอันดุเดือดบรรดาหัวหน้าคณะนักมวยและนักมวยทั้งหลายก็ทำหน้าเบ้ไปตามกัน นักมวยคาราเต้ทั้งสองคนมีกำลังพอๆกับชียินก๊วยไวเหมือนลิง เตะแรงเหมือนม้าเตะ ใช้สันมือฟันถูกตรงไหนคู่ซ้อมก็ร้องโอด โศก เหา และเห่า นอกจากไวแล้วยังหนักแน่น เขาซ้อมตั้ง ๑๐ ยกไม่ได้มีท่าที่ว่าจะเหน็ดเหนื่อยแม้แต่น้อย นักมวยไทยชั้นดีคนหนึ่งกำแหงขอซ้อมกับนายกาคุงู ซ้อมได้ครึ่งยกถูกฟันด้วยสันมือถึงกับไหล่หลุด ลงนั่งร้องครวญครางน่าสงสาร หนังสือพิมพ์รายวันได้เสนอข่าวคาราเต้อย่างครึกโครม สตูดิโอของนายกาคุงูและนายตาตึกาว่าเป็นยอดนักมวยคาราเต้ฝีมือยอดเยี่ยมจริงๆ เนื้อตัวแข็งแรงเหมือนหิน เตะกระสอบทรายสองสามที กระสอบก็แตก

ซีเลื่อยทะลัก คาราเต้เป็นมวยญี่ปุ่นผสมมวยจีน มวยไทย และมวยสากล นายโยกูชิวะกับคณะของเขาพักอยู่ที่โรงแรม “ลีสหาย” ได้สองสามวันก็ปรารภกับนักข่าวหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งว่า เขาเข้าใจว่าไม่มีนักมวยไทยคนใดหาญสู้มวยคาราเต้ของเขา เขาจะพานักมวยของเขาเดินทางต่อไปยังประเทศอินเดีย จนกระทั่งยุโรป เพื่อหาโอกาสโชว์ศิลปะการต่อสู้ อันเกรียงไกรของญี่ปุ่น

เย็นวันนั้น

ก่อนเวลา ๑๗.๐๐ น.เล็กน้อย ขณะที่คณะพรรค ลีสหายชุมนุมกินเหล้ากันพร้อมหน้าอยู่ที่เรือนต้นไม้ โดยมี เจ้าหัวคอยปรนนิบัติรับใช้ เลียงรยยนต์คันหนึ่งก็แล่นเข้ามาในบ้าน “พัชรภรณ์”

เจ้าหัวรีบเดินออกไปดูที่ประตูเรือนต้นไม้แล้วหันมาบอกเจ้านายของเขา

“รับประทานเจ้าคุณท่านกลับมาแล้วครับ”

เลียงเครื่องยนต์ของรยยนต์คันนั้นสิ้นสุดที่โรงเก็บรถ อันกว้างใหญ่เก็บรถได้ตั้ง ๑๐ คัน ต่อจากนั้นสักครู่เจ้าคุณ ปัจจุบันก็เดินเข้ามาในเรือนต้นไม้ ท่านแต่งสากลชุดสีเทาเข้ม ผูกโบหูกระต่ายท่าทางสง่าและภาคภูมิใจบอกให้รู้ว่าเป็นคนมี

ยศถาบรรดาศักดิ์และมีเงิน ถึงแม้ว่าศิระของท่านจะล้าน
เลื่อนก็ล้านแบบคุณพระหรือเจ้าคุณทั้งหลาย

กิมหงวนร้องตะโกนขึ้นดังๆ

“ทำความเข้าใจคุณอา ตรง”

สี่สหายต่างลุกขึ้นยืนแล้วก้มศิระให้ ท่านเจ้าคุณ
หัวเราะหึๆ

“ถ้าพวกแกเคารพฉันด้วยความจริงใจ ฉันก็ภูมิใจมาก”
พูดจบท่านก็ถอดเสื้อสากลอกแขนไว้กับเสาเรือนต้นไม้แล้ว
เดินมานั่งร่วมโต๊ะกับคณะพรรคสี่สหาย

ทุกคนต่างทรุดตัวลงนั่งตามเดิม พ.อ.นิกรรีบรินเบียร์
ใส่แก้วให้พ่อตาของเขาอย่างนอบน้อม

“ท่านเบียร์เสียหน่อยซีครับคุณพ่อ วันนี้อากาศมัน
ร้อนมาก”

“เออ ชอบใจ ร้อนจริงๆละ พวกฝรั่งที่พักอยู่โรงแรม
เรubenก็ไปตามกัน บางคนลงมาเล่นเทนนิสได้เดี่ยวเดี่ยวก็เลิก
กอล์ฟสนามเล็กไม่มีใครเล่น โดยมากพวกฝรั่งมักจะลงไป
ว่ายน้ำในสระอาบน้ำ”

พลยิ้มให้เจ้าคุณปัจจนึกฯ

“การงานทางโรงแรมเรียบร้อยดีหรือครับ พวกผม

กลับมาจากธนาคารตอน ๙ โมงเย็น ทราบว่าคุณอาไป
ตรวจงานที่โรงแรมแทนพวกเรา”

“เรียบร้อยดี อาไปตรวจก็เพราะเป็นห่วงกลัวว่า
ห้องพักจะไม่พอ นายทวนผู้จัดการโรงแรมคนใหม่ของเรา
ทำงานดีมาก อ้า-อามีข่าวดีที่จะเล่าให้พวกแกฟัง”

“ข่าวดีอะไรครับ” นายพลติเรกถามยิ้มๆ

“ก็เรื่องนักมวยคาราเต้ชาวญี่ปุ่นที่พักอยู่ที่โรงแรมเรา
นะซี อาเกิดเป็นปากเสียงกับเขาในห้องบาร์ไวย์”

นิกรพูดเสริมขึ้นเบาๆ

“เขาให้แผ่นเสียงคุณพ่อหรือครับ”

ท่านเจ้าคุณหันมามองคุณนิกรแล้วกลืนน้ำลายเอือก

“แะหูเดียวบ้างซีอ้ายกร ฉันบอกว่าคุณเป็นปากเสียง
กับเขา ไม่ใช่เขาให้แผ่นเสียงฉัน แกฟังยังงิอะ อยู่ใกล้กัน
แค่นี้” พูดจบท่านก็หันมามิ้มให้เสียงหงวน “อาเข้าไปนั่ง
จิบวิสกี้และบั้งเคียวนั่งข้างนายโยกูซึวะ ผู้จัดการมวยคาราเต้
เขาพูดคุยกับอาอย่างสนิทสนมทุกๆที่ไม่เคยเห็นหน้ากัน หมอ
พูดภาษาไทยได้ดีทีเดียว คุณกันไปคุยกันมาก็ชักจะดูถูกคนไทย
ถึงกับประณามว่าคนไทยชั่วลาคตาชาว ไม่มีใครกล้าสู้กับ
นักมวยคาราเต้ของเขา อาเลยบอกมันว่าคนไทยไม่ได้ชั่วลาค

ตาขาวหрок แต่ไม่อยากทำบาป เพราะถ้าขึ้นชกกันมวย
คาราเต้มีหวังถูกเตะตาย”

กิมหงวนหัวเราะชอบใจ

“คุณอาพูดยังงั้นนายโยกูซึวะ ก้อเต้นนะซีครับ”

“ใช่ เขาอะอะเอ็ดตะโรควักสัญญาออกมา ขอให้อา
เซ็นสัญญากับเขา จัคนักมวยไทยสองคนขึ้นชกกับนายกาคุง
และนายตาตึกา ที่แรกอาที่เฉยๆ แต่เมื่อนายโยกูซึวะพูดเป็น
เชิงว่าคนไทยซี้ชลาด ไม่ใช่ชาตินักสู้ อาที่เลยเซ็นสัญญากับมัน
ซึ่งทางเขาจะเป็นผู้วิ่งเต้นเข้าเวที่ราชดำเนิน ทำการชกใน
วันอังคารที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ในสัญญากั้ระบุว่ามวยคู่รอง
เขาก็จะจัดหาเอง ฝ่ายเราเพียงแต่ไปชกกับนักมวยคาราเต้
ของเขาเท่านั้น”

อาเลียยิ้มเล็กน้อย

“แล้วคุณอาจะเอานักมวยไทยที่ไหนชกกับมวย
คาราเต้ล่ะครับ”

“อ้าว-ก็แกกับอ้ายกรนะซี”

เลียหงวนกับนิกรต่างสะดุ้งเฮือกพร้อมๆ กันราวกับ
นัคกันไว้ นายจอมทะเล้นมองคูฟอตาของเขาอย่างแปลกใจ

“ล้อผมเล่นหรือเปล่าครับคุณพ่อ”

ท่านเจ้าคุณหัวเราะ ล้วงกระเป๋ากางเกงด้านหลัง หยิบเอกสารฉบับหนึ่งออกมาชูดสองสหายแล้วกล่าวกับ นิกร

“พอพูดจริงๆ ้วย ไม่ได้ล้อเล่น เราทำสัญญายึดถือไว้ คนละฉบับ มีข้อความเช่นเดียวกัน ผู้จัดการโรงแรมและ สมุห์บัญชีเซ็นชื่อเป็นพยาน สัญญานี้เป็นภาษาอังกฤษ เข้า-อ่านดูอ้ายกร สำหรับแกจะต้องต่อสู้กับนายตาดีกา ส่วน อ้ายหงวนชกกับนายกาจู แกสองคนมีเวลาเตรียมตัวและ ฝึกซ้อมตามอาทิตย์เหลือเฟือแล้ว”

นิกรทำหน้าที่เหมือนกับจะร้องไห้ ส่งเอกสารฉบับนั้น ให้กิมหงวน

“แกอ่านเถอะวะ กันเสียวลั้ยอย่าให้กันอ่านเลย กันง ไปหมดแล้วที่อยู่ๆ คุณพ่อไปเซ็นสัญญากับเขาให้เราขึ้นชก กับนักมวยคาราเต้ ยังงี้เท่ากับหาทางให้เมียเราเป็นม่ายนี่หว่า”

อาเลียบไม่ยอมอ่านสัญญา เขาคืนเอกสารฉบับนั้นให้ ท่านเจ้าคุณแล้วพูดเสียงหนักแน่น

“เป็นตายอย่างไรผมก็ไม่ยอมขึ้นชกอย่างเด็ดขาด มัน เรื่องอะไรกันล่ะครับที่ผมอยู่ดีๆ หาเรื่องท่องเที่ยว ดูทีวีและอ่าน ข่าวในหนังสือพิมพ์แล้ว ใครจะไปสู้มันไหว”

เจ้าคุณปัจจนิกามีสีหน้าเคร่งขรึมทันที

“ตามใจ เมื่อแกสองคนไม่ยอมขึ้นชกกับเขาตามสัญญา ฉันก็จะยอมให้เขาปรับสองแสนบาท”

นิกรเอ็ดตะโรพ้อตาของเขา

“แล้วทำไมคุณพ่อไม่ปรึกษากับอ้ายหรงวนก่อน ตัวผมโตกว่าลูกหมาหน้อยเดียวจะสู้มันได้อย่างไรครับ น้าหนักตัวของนายตาตีกาก็คงมากกว่าผมไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปอนด์ เร็วแรงผมมีเมื่อไร เดินเที่ยวตลาดนัดรอบสนามหลวงก็เมื่อยขาแทบหลุด ต้องแวะขอขี่มopedจักรยานเขาสูบน่อง”

เจ้าคุณปัจจนิกายุดลุกขึ้นยืน

“การชกครั้งนี้แกกับอ้ายหรงวนจะได้รับรางวัลค่าชกคนละหมื่นบาท จะแพ้หรือชนะก็ตาม นักมวยคาราเต้สองคนจะไม่ได้รับเงินรางวัลเลย เงินที่เหลือจากจ่ายเงินรางวัล นักมวยและค่าใช้จ่ายอื่นๆแล้วจะมอบให้สภากาชาดไทย เมื่อแกสองคนซึ่งลาครักตัวกลัวตายไม่มีเลือดนักสู้ก็แล้วแต่แกเถอะ”

แล้วท่านเจ้าคุณก็เดินไปจากโต๊ะนั้นตรงไปหยิบเสื้อสากลของท่าน เสียหรงวนร้องขึ้นดังๆ

“กับมากองนำพี่ชายนิกรๆหน้อยๆทำเป้งโมโหโหดโโสไปได้

กาที่นั่นนอ มา-ต่ออีกคำนำ นี่ของเยอรมันรุ่งเก่ากาลูกโลก
สองใบของแท้ม่ายซ้ายของญี่ปุ่น ใช้จางตายไม่ลอกก็ไม่ล้า
มาน่อเฮีย”

ท่านเจ้าคุณหัวเราะหึๆ แขนงเลื้อไ้วตามเดิมแล้วกลับ
มานั่งร่วมโต๊ะกับคณะพรรคสี่สหายตามเดิม ท่านมองดูหน้า
อาเลี้ยแล้วกล่าว่า

“ทะลิ่งบัคซบไปเลย แกจะขึ้นชกหรือไม่ชกก็ว่ามา
พูดสั้นๆตรงไปตรงมา ไม่ต้องอ้อมค้อมไ้ว”

เลี้ยหงวนอมยิ้ม

“เมื่อเป็นรายการกุศลบำรุงสภากาชาดไทยผมชกชื่กรับ
อย่างมากก็แค่ตายบนเวที หมู่นี้ผมกับนวลลออไมใคร่จะกิน
เส้นกัน ทะเลาะกันบ่อยๆ ผมตายเสียก็ดีจะได้ไม่มีใครมา
ปนว่าผม”

เจ้าคุณปัจจนิกฯยิ้มออกมาได้ ท่านเปลี่ยนสายตา
มาที่นิกรแล้วถามว่า

“แกละฉายกร ว่าไง”

นิกรพยักหน้าหึๆ

“ถ้าคุณพ่ออยากให้ลูกสาวของคุณพ่อเป็นม่ายก็เอา
ชกก็ชก ผมจะชกเพื่อศักดิ์ศรีของคนไทยชาตินักสู้ ก่อนชก

ผมจะทำพิธีบวงสรวงเชิญวิญญาณนายขนมต้มมาเข้าสิงผม
นั่นแน่...เตะเป็นไฟแลบไปเลย คาราเต้เจอคาราเต้เข้า มันก็
กรนคร่อกเหมือนกัน” แล้วนิกรก็ยิ้มให้เลี้ยหงวน “เอาไว้อย
้ายหงวน เราจะเอาชนะมวยคาราเต้ได้ก็ด้วยตีนและแข้ง
ของเรา มิฉะนั้นก็คอกสั้นเมื่อเข้าประชิดตัว สำหรับหมักรู้สึก
ว่าไม่มีทางนี้อะมันได้ ส่วนเขาก็คงไม่มีประโยชน์เท่าใดนัก
พุงนี้เริ่มซ่อมเลย เราให้อ้ายแห้วไปซื้อเสาคอนกรีตมาปักไว้
สักสามสี่ต้น ซ่อมเตะทั้งวันจนกว่าเสาจะแตก”

นายพลติเรกพูดเสริมขึ้นด้วยเสียงหัวเราะ

“สงสัยว่าหน้าแข้งของแกแตกมากกว่า อย่าถึงกับ
เสาคอนกรีตเลยวะ เพียงต้นกล้วยก็ตีจมไป”

เลี้ยหงวนกล่าวกับนายแพทย์หนุ่มทันที

“แกฉีดยามหากำลังให้เราได้ไหมหมอ”

“โน ปีนึงฉีตได้ครั้งเดียวเท่านั้น ถ้าฉีตมากจะเป็น
อันตรายถึงแก่ชีวิต เมื่อครั้งเราเล่นฟุตบอลกับทีมมนุษย์กิน
คนกันก็ให้พวกเรากินยามหากำลังคนละเม็ดก่อนลงสนามแล้ว
ยานี้กินหรือฉีตก็เหมือนกัน ปีนึงใช้ได้ครั้งเดียวเท่านั้น แต่
ว่ากันมียาบำรุงกำลังและบำรุงหัวใจที่จะฉีตให้แกทั้งสองคน
วันละเข็มนับแต่พุงนี้เป็นต้นไป ถึงแม้แกมีกำลังไม่เท่าช้างสาร

ลิขสิทธิ์จากการจัดพิมพ์หนังสือชุดนี้
นำไปก่อตั้งกองทุน ป. อินทรมานิต
เพื่อสนับสนุนคนรุ่นใหม่ที่มีใจรักศิลปะ
และการประพันธ์ทางเดียวกับผู้เขียน
ตามเจตนาและปณิธานอันแรงกล้า
ของนางปราณี อินทรมานิต ผู้เป็นภรรยา
และเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก
ตราบजनवारसुतท้ายของชีวิตผู้เขียน

